

తీర్మానం

పి. మాధవరావు

వెన్నెట్లో మంచం వచ్చుకుని కూచున్నాను. రాములు దగ్గరగా వచ్చి, బదేశ్వ తర్వాత నేనీ వూరికి వచ్చినందుకు ఆప్యాయంగా మాట్లాడసాగాడు. విషయాలు ఏవిటని అడగ్గా, అంతకు ముందు ఎన్నో జరిగినా ఈ రోజు జరిగిందంటూ చెప్పసాగాడు.

“పొద్దుటూచి మాదిగాడ కట్ట లొల్లిలొల్లి గున్నది. ఆదోళ్ళు మొగోళ్ళు అంత నోర్లు మూసోక్కుండ ఎవరో తిట్టుండరు. మాదిగె పెంటిగాని బిడ్డ సూరిని నా తిరి రాజిరెడ్డి గుంజిండంట. అదేమొ ఒకటే ఏడుస్తున్నది ఎవరికి జెప్పలేదు. గది రాజిరెడ్డి నడిగిండు మాదిగోళ్ళంతా గల్చి “నా కాడికొపై చెప్పుదీన్నదంత ఏవమ్మన్నరు. మీ పిల్ల సక్కనయందా, రేటు దక్కయిందని మొత్తుంటున్నదేమే నంజి ... రిపోరటిస్త ఏవనుకున్నరో అ... ఈ జేరం మొదలైందా మనుకై ఎన్ను క్లేంది” అంట ఏమో కానా కానా తిట్టిండు రాజిరెడ్డి. గదంతా ఇని సప్పుడుగా కొచ్చిండు మాదిగోళ్ళు.

నెత్తి నెండ గొడ్డున్నది బాగ. నెత్తిగాల్పిస్తే మాదిగోళ్ళ కడుపుల్ల ఆకలి గాలున్నది. ఆకలిమంటకంటె వాళ్ళ గుండెమంట లెక్కయి వాళ్ళ కాకళ్లు దెలుస్తలేవు. అందర్ పోలీసు పతేల్ వాకిట్ల జేరింరు. మాదిగోళ్ళు పతేల్కు దండం జెట్టింరు. సూరి దూరంగ ముక్కుజీడ్కుంటనువడ్డది.

“ఎంద పెంటిగా ఏం సంగతి” అంట డిండు పతేలు మల్లి రెడ్డి.

“గులాబోన్ని పతేలా మీరు వెడ్డోళ్ళు. ఏంజేనినా జెల్లది. మేం నోట్ల తళ్ళే నోళ్ళం. సంపినా మీరె సాకినా మీరె అంట పెరిగినం మీ కాళ్ళకాడ బాంచెన్ ...” అంట నగం జెప్పి ఆగిండు పెంటి గాడు. గది ఇని.

“ఎంద పూరగ ఇనయం జెప్పు - నీకేం బయంలే” అన్నడు మల్లరెడ్డి మల్లరెడ్డి ఈళ్ళతోని మాట్లాడుతున్నా సూరికేళి జూసి గుట్కలు మింగు తున్నాడు. గదిని జెర దైర్న మొచ్చింది పెంటిగానికి.

“ఏం జెప్పాలె బాంచెన్ మాపోరి వాయిసులున్నది. నాతాన పై సలేక

లగ్నంజెయలే... రెక్కా దైవకాని దోక్కా
 ర్షది మాకు. నాత్తిరి అది కట్టెలకు
 పోయిందట... బాంచెన్ ... శాన కట్టె
 ల్లాట్టి అల్లి జెర జాల్నాక పోదావ(ని
 గుట్టలకాడ కూకున్నదంట. ఇట్లనే మూ
 డీనాల్నాండి రాజిరెడ్డి పచేల్ జూస్తున్న
 దంట... నాత్తిరి... నీకాల్కొక్క ....
 బాంచెన్ జెరసాటుకు రమ్యున్నదంట
 అది పోలేదంట... అయితే నీ బాంచెన్
 ఏంజెప్పాలె... నోరొస్త లేదు. కన్న
 తండ్రిని గద పచేలా... ఇక రాజిరెడ్డిఊ
 ర్కొలేదంట" అంటజెప్పి చిన్నపొరనో
 తు ఏడుస్తున్నాడు పెంటిగాడు. గదంత
 ఇని మల్లరెడ్డి "ఏం పోరి ఇదంతనువద్ద
 నేనా" అంటడిండు ఓరగజూస్త. సూరి
 తల్కాయెత్తి సూసి పచేల్ సూపులకు
 మల్లకింది మొకాస ఒంగి "నువద్దనే
 పచేలా బాంచెన్ ... అవద్దమెండుకు
 జెప్తం గులాబుచాన్ని" అంటుంది.
 మల్లరెడ్డి శిన్నగ నగిండు. నగి అచే
 వొస్తన్న రాజిరెడ్డి దిక్కు జూశినగిండు.

"ఏంజేంతార పెంటిగా అయితే...
 నువ్వెజెప్పు రాజిరెడ్డి మీద ర్రిపోర
 టీయ్యగా పచేల్ను పోలీసోళ్లు పట్ట
 పోవాలనా" అంటడిగిండు.

"నీ బాంచెన్ నేనేం జెప్త పచేలా...
 ఇనయంగది... ఇగ తీర్మానం నువ్
 జెప్పు" అంటన్నడు పెంటిగాడు.

రాజిరెడ్డి మల్లరెడ్డి మొకాల్టూసు
 కున్నరు ఆళ్ళిర్దరు బావమర్దులు గావలె.

ఏం రాజిరెడ్డి కావ ఇదంతనువద్ది
 నేనే... ఈళ్ళు జెప్తున్నది" అంటన్నడు
 మల్లరెడ్డి.

"ఏంబావో మవ్ గూడ పడుగుర్ల
 వరువుదీ ప్రవు. గాడైపై ఎట్ల నమ్ముతవ్"
 అంటన్నడు రాజిరెడ్డి.

"మళ్ళించాక సప్పుడ్డెయక పోతి
 పేంది" అంటన్నడు మల్లరెడ్డి.

"ఏం జేతాం వాడంత కతసెప్తు
 న్నడు... చెప్పనీ ఏవేంజెప్తదో సూతిని
 అని ఊరుకున్న" అంటున్నాడు రాజి
 రెడ్డి. జెరసేపెవరు సప్పుడు జెయలే.

"అసలిసయం జెప్త నమ్ముతవ్
 గద... పాపవ(నిపూర్కూంటె అన్నాయ
 మెత్వైతదట .. బావా మన తాతల
 కాజ్ఞించి జెర... సిగిడిప్పెట్టి చెప్తున్న
 ననో... మాదిగిండ్లల్ల ఇదీపనిచేస్తున్న
 దని .." అంట రాజిరెడ్డి సాంతం
 జెప్పక ముందె నడిమీతల పెంటిగా
 దండుకుని.... "ఎవరో పచేలా చెప్పింది
 నాలె జీరెయ్యి .." అంట ఇవ్ త
 ల్కొచ్చాడు గుంపుతెల్లి.

నోరూమ్మోరా నేనే నడ్లెండుక్కు
 ఈడ... అసల్ మీ మాదిగోళ్ళు సొకకు
 వయినోండ్లా "అంటని" చెప్పు బావా
 చెప్పు" అని రాజిరెడ్డి దిక్కు దిరిగిండు
 మల్లరెడ్డి.

"... ఆసంగతెల్పుకాని జెరరేటు
 దక్కయిందనుకో దానికి... ఇగ నీకు
 నాకు ఎర్కలేందేవున్నది. ఇయ్యాల
 ర్రిపోరటియ్యందే నాకు నిద్రపట్టడు.
 అసల్ వొక్కజ్జున్న జేల్కూ పంపంది
 సక్కగ్గారు ముందకొద్దులు" అంటని
 ఆగిండు రాజిరెడ్డి. మల్లరెడ్డి ఇకాళ
 జేయంగనే జెరసేవు లోపల్కిపోయ్యె
 చ్చింద ఇద్దరు.

“ఎంర వెంటిగా ఏం జెప్పు మనోళ్లు గరాని పూర్కుంచే గనాయెం లేదు గదా... రిపోరటు పంపుతున్న తంతె సక్కగాయత్రా” అని “కాయదం రాయి పంతులూ” అంటన్నడు మల్ల రెడ్డి.

“వచేలా గులాబోన్ని ఎన్ని పంచా యితు లొచ్చినా మానూరి సంగతి బైటి తెక్కలేదు. తమరేమి ఎంత వద్దెనన్నా నమ్మకపోతిరి. ఇంక మమ్మల్నె పోలిసో క్కుతోని దన్నిస్త వంటరు.”

ఇగో గామాటనకురో వెంటిగా కోవ మొస్తది. ఏందిరా నువ్ జెప్పింది. అంట కోపాస్కొచ్చిండు మల్లరెడ్డి.

“గులాబోన్ని కోప్పడకు వచేలా” అంట కాళ్ళమీద పడి పది రూపాయ ల్నొటు కాళ్ళకాడ వెట్టిండు.

“శి...శి...శి...ఏంద నాకుపై సలిస్తవు ఏవన్న లంచ గొందోణ్ణుకున్నావా అబద్ధార తప్పజేసి లంచం జెడావ నీయమ్మ”

“వచేలా ఇగేం జెప్పాలె నీ గులా బోన్ని ఎన్నదూ” అంటన్నడు వెంటి గాడు ఏడ్చుకుంట.

“నాకేం దెలవ్దు. రాజిరెడ్డి కాల్లు వట్కొ ఆయినిచ్చి పెట్టవంచెనూతాని” అంట జెరమెత్త వడ్డట్టు జేసిండు మల్ల రెడ్డి. వెంటిగాడు రాజిరెడ్డి కాళ్లు వట్కు న్నడు. రాజిరెడ్డి కోప్పడి కోప్ప “శి...శి సిగ్గులేదు... తప్పు దాస్కుందావమ్మ న్నావురా నీయమ్మ...నీ” అంటడు.

పోనీ బావ మనోడేగదా, అని రాజి రెడ్డి. వెంటిగాడు మళ్ళి కాళ్ళు పట్కొని ఇంకో పదిరూపాయల నోటు రాజిరెడ్డి

కాళ్ళకాడ వెట్టిండు. “ఇగవోనీ... బావ జెప్పిండగన్న వనోదని ఊర్కున్న” అంట నోటుదీస్కొని “శిచ్చేందిరా.... శిచ్చ లేని తీర్మాని వేంగాని అదిపోరి కేం శిచ్చలేదు. —నీకియ్యాలె తండ్రివై తప్పడు పనిజేయించినందుకు.” అంట న్నడు రాజిరెడ్డి.

“అరె కారలోదా ఆ బండ ఇట్టదే అరె వొంగుర వెంటిగా” అంటన్నడు మల్లరెడ్డి, ఏడుస్త వొంగిండు వెంటి గాడు. ఈపుమీద రాయి వెట్టి పిచ్చి జెరసేపయినాక దీపిచ్చిండు.

“పోరో ఇగవో అందరికీ బుద్ధి జెప్పాలెగాని మనంజెప్పించు కుంటాంక ఇంక వొయిసొచ్చింది. పోరి బుద్ధిలేక ఈ పని జేస్తావె నిన్ను గన్నండుకు మీ ఆయ్యకు ఎంత ఆపతి వొచ్చెసూడు ఇట్టాలె నిన్ను మనువాడి తోడివదే”

అంటన్నడు మల్లరెడ్డి. సూరికిది ‘ఇసం’ మింగినట్లనిచ్చింది. అందరు మెల్లెగ వోయిరు. రాజిరెడ్డి దిక్కు జూశి నగిండు మల్లరెడ్డి. మల్ల కర్ణం రంగా రావు దిక్కుజూశిండు “ఏం పంతులూ” అంట వొంగి పదిరూపాల్నొటుదీస్కొని జేవుర కిల్లి మూడూపాలు దీశిచ్చిండు రంగా రావు రాజిరెడ్డి దిక్కుజూశిండు. రాజిరెడ్డి సగుత తనో రెండూపా లిచ్చిండు.

“పోత బావ” అంట లేశి “తీర్మా నం బాగ జెప్తివి” అంటండు రాజిరెడ్డి. అందరు మల్లోసారి నగింరు.”

అంతా చెప్పి ‘మీరేవంటరు’ అన్నాడు రాములు.